

здоровий, хоча 46,0 % опитаних хоча б один раз вживали алкоголь, наркотики, палили тютюн. У той же час оцінка студентів рівня своїх знань про ведення здорового способу життя виявилась такою: 38,6 % оцінюють на «3»; 46,1 % – на «4»; 15,3 % – на 5 балів.

ВИСНОВКИ. У результаті дослідження на основі теоретичного, медико-психологічного, соціально-педагогічного аналізу та анкетного опитування студентів виявлено розбіжності між належним та реальним ставленням молоді до питань здорового способу життя, що дозволило констатувати необхідність формування в них відповідних ціннісних орієнтацій. Результати анкетного опитування свідчать про низьку спроможність студентів об'єктивно оцінити власний спосіб життя – відповідна самооцінка є завищеною при низькій практичній реалізації її вихідних основ і, в першу чергу, пов'язаних із використанням засобів фізичної культури. Також низьким інформаційним насиченням відзначається зміст занять з фізичної культури, оскільки не забезпечує належного обсягу та якості інформації про основи ведення першокурсниками здорового способу життя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ахмерова С.Г. Здоровый образ жизни и его формирование в процессе обучения / С.Г. Ахмерова // Профилактика заболеваний и укрепление здоровья. – 2001. – №2. – С. 37-40.
2. Березин И.П. Школа здоровья. / И.П. Березин, Ю.В. Дергачев – М.: Московский рабочий, 1989. – 230 с.
3. Вронский В.А. Экологический словарь – спр. / В.А. Вронский. – Ростов-на-Дону: Изд-во обл. ИИУ, 1994. – 70 с.
4. Глухов В.І. Фізкультура у формуванні здорового способу життя. / В.І. Глухов. – К.: Здоров'я, 1989. – 72 с.
5. Державна національна програма «Освіта» / Україна XXI ст. / – К.: Райдуга, 1994. – 62 с.
6. Нестеренко Е.И. Формирование здорового образа жизни – важная компонента интерактивного лечения / Е.И. Нестеренко, Н.В. Полунина, Хесус Эстуардо Васкес Абанто. // Профилактика заболеваний и укрепления здоровья. – 2000. – № 5. – С. 18-22.
7. Основи законодавства України про охорону здоров'я. Зб. документів «Діти, молодь і закон». – К., 1994 – С. 132-138.
8. Про заходи щодо розвитку духовності, захисту моралі та формування здорового способу життя громадян. Указ Президента України № 456/99 від 27 квітня 1999 р. м. Київ.
9. Суценок Л.П. Соціальні технології культивування здорового способу життя людини / Л.П. Суценок. – Запоріжжя: ЗДУ, 1999. – 308 с.
10. Физическое здоровье обучающихся и пути его совершенствования. Информационно-методический сборник №3. – М.: Школьная книга, 2002. – 127 с. Akhmerova S. G. Healthy lifestyle and its formation in the process of learning / S. G. Akhmerova // Disease Prevention and Health Promotion. – 2001. – №2. – S. 37-40.
11. P. Berezin School of health. / I. P. Berezin, Y. Dergachov – M.: Moscow Worker, 1989. – 230 p.
12. Vronsky V. A. Environmental Dictionary-reference. / V. A. Vronsky. – Rostov-na-Donu: Izd str. IIU, 1994. – 70 p.
13. V. Glukhov Fitness in the formation of a healthy lifestyle. / V. I. Glukhov. – K.: Health 1989. – 72 p.
14. State National program "Education" / Ukraine XXI century. / K: Rainbow, 1994. – 62 p.
15. Nesterenko E. I. Formation of a healthy way of life – an important component of the interactive treatment / E. I. Nesterenko, N. V. Polunin, Jesús Vazquez Estuardo Abant. // Disease Prevention and Health Promotion. – 2000. – № 5. – S. 18-22.

Джевага В. В.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КІНЕСТЕТИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ВАДАМИ СЛУХУ ТА ЇХ ОДНОЛІТКІВ ЗІ ЗБЕРЕЖЕНИМ СЛУХОМ

У статті розглянуто стан сформованості кінestetичних здібностей дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху. Проводиться порівняльний аналіз показників розвитку кінestetичних здібностей дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху та їх однолітків зі збереженим слухом. У експерименті прийняло участь 117 дітей молодшого шкільного віку без порушень слухової функції та 124 дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху. Встановлено достовірні відмінності в розвитку кінestetичних здібностей дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху у порівнянні з їхніми однолітками зі збереженим слухом.

Ключові слова: адаптивне фізичне виховання, кінestetичні здібності, молодші школярі, глухота.

Джевага В. В. Сравнительная характеристика кинестетических способностей детей младшего школьного возраста с изъянами слуха и их одноклассов с сохраненным слухом. В статье рассмотрено состояние сформированности кинестетических способностей детей младшего школьного возраста с изъянами слуха. Проводится сравнительный анализ показателей развития кинестетических способностей детей младшего школьного возраста с изъянами слуха и их одноклассов с сохраненным слухом. В эксперименте приняло участие 117 детей младшего школьного возраста без нарушений слуховой функции и 124 детей младшего школьного возраста с изъянами слуха. Установлены достоверные отличия в развитии кинестетических способностей детей младшего школьного возраста с изъянами слуха в сравнении с их одноклассами с сохраненным слухом.

Ключевые слова: адаптивное физическое воспитание, кинestetичні способности, младшие школьники, глухота.

Vladimir Dzhevaga. Comparative characteristics kinesthetic abilities of children of primary school age with impaired hearing and their peers surviving hearing. The article examines the state of formation kinesthetic abilities of primary school children with hearing impairments. The comparative analysis indexes of kinesthetic abilities of primary school children with hearing disabilities and their peers with preserved hearing. In the experiment was attended by 117 primary school children without disabilities auditory function and 124 primary school children with hearing impairments. Found significant differences in kinesthetic abilities of primary school

children with hearing problems compared with their peers with preserved hearing.

Key words: adaptive physical education, kinesthetic abilities, younger students, deafness. показателю

Постановка проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сучасному етапі розвитку українського суспільства не втрачає своєї актуальності проблема дитячої інвалідності. Тому, першочерговим завданням соціальної політики України є забезпечення відповідних умов для нормалізації життєдіяльності та повноцінної адаптації таких дітей в соціум [7]. На сьогодні в Україні створено державну систему спеціальних навчально-виховних закладів, яка пройшла складний і тривалий шлях свого розвитку і відіграє суттєву роль у підготовці дітей з різними нозологіями, зокрема дітьми з вадами слуху до самостійного життя. У сучасних соціально-економічних умовах першочергового значення набуває підвищення якості такої підготовки. Перед вченими постають важливі проблеми, одна з яких – проблема готовності дітей до праці, продовження освіти, сімейного життя, раціонального проведення дозвілля, тобто до повноцінного і соціально активного самостійного життя [1, 4, 7].

Вдосконалення системи спеціальної освіти потребує глибокого та різнобічного вивчення розумового й фізичного розвитку осіб з особливостями психофізичного розвитку, у тому числі і дітей з вадами слуху. Вирішення складних завдань навчання та виховання цих дітей потребують проведення відповідних досліджень у сфері спеціальної педагогіки, адаптивного фізичного виховання, фізичної реабілітації та ін. На це вказують провідні українські науковці – Афанасьєва О.С. [1], Н.Г. Байкіна [2], Когут І.О. [7], Ляхова І.М. [9]. Проблема розвитку координаційних здібностей різного віку завжди привертала увагу науковців. Під координаційними здібностями розуміють можливості індивіда, які визначають його готовність до оптимального управління і регулювання рухових дій [3, 8, 10]. Відомо, що розвиток рухових здібностей багато в чому пов'язане з розвитком інтелектуальних здібностей у дітей, особливо тих здібностей, що стосуються управління і регулювання руховими діями (координаційні здібності). У зв'язку з цим, їхнє вивчення у дітей з вадами слуху має велике значення для вдосконалення корекційно-педагогічної роботи в цілому [4, 5, 6].

Координаційні здібності являють сукупність освоєних рухових дій, що забезпечують продуктивну рухову діяльність. Це складна за структурою здатність. У програмах фізичного виховання спеціальних (корекційних) шкіл розвиток координаційних здібностей є важливою складовою частиною освітнього процесу і розглядається як базис, який формує фонд рухових умінь і навичок, як передумова і основа розвитку фізичних здібностей [3].

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами. Роботу виконано відповідно Зведеного плану науково-дослідної роботи у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 роки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту до теми 3.7 «Вдосконалення біомеханічних технологій у фізичному вихованні та реабілітації з урахуванням індивідуальних особливостей моторики людини» (номер державної реєстрації 011U001734) та плану на 2016 – 2020 роки Міністерства освіти і науки України до теми 3.13 «Теоретико-методичні основи здоров'яформуючих технологій у процесі фізичного виховання різних груп населення» (номер державної реєстрації 0116U001615).

Мета дослідження. Виявлення різниці у формуванні кінестетичної здібності у дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху у порівнянні з їх однолітками зі збереженим слухом.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури, відеометрія (оптико-електронна система «Optojump»), динамометрія, методи математичної статистики. З метою визначення показників максимальної сили і показників половини від максимальної сили скорочення м'язів кисті використовувався кистьовий динамометр. Для діагностики показників максимального стрибка в довжину з місця та показників половини від максимального стрибка в довжину з місця використовувалася відеометрія (оптико-електронна система "Optojump").

Результати дослідження та їх обговорення. Виходячи з того, що координаційні здібності, а саме кінестетичні здібності, універсально представлені в різних видах трудової, спортивної і побутової діяльності [7, 8, 10], необхідно провести дослідження стану сформованості цих здібностей у дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху. Це дозволить покращити психофізичний розвиток даної категорії дітей, що у подальшому буде сприяти інтеграції дітей з вадами слуху у соціум, поліпшить їх трудову адаптацію до умов сучасного виробництва, що постійно змінюється, надасть можливість найбільш повно реалізувати себе як особистість. Саме потреба у цьому, а також оптимізація процесу їх фізичного виховання зумовлює актуальність теми нашого дослідження. В результаті багаторічних досліджень координаційних здібностей школярів з порушеннями слуху визначена комплексна програма тестування базових координаційних здібностей [3], яка включає доступні для дітей з порушеннями слуху прояви, які представлені в таблиці 1.

Таблиця 1

Програма тестування базових координаційних здібностей

Реагуюча здатність	- час рухової реакції - «ловля лінійки»; - час простої і складної зорово-моторної реакції.
Кінестетична здатність	- тактильно-кінестетична здатність; - точність відтворення заданої амплітуди рухів рук; - точність відтворення половини максимального стрибка в довжину; - точність відтворення заданої величини зусилля; - точність відтворення заданого часового інтервалу.
Здатність до збереження рівноваги	- статичної; - динамічної.
Здатність до орієнтації в просторі	- «слаломний біг»; - «попадання в ціль»; - «набивання м'яча»; - теплінг-тест в обмеженому просторі.

Наше дослідження було присвячено такому прояву координаційних здібностей, як кінестетична здатність, а саме: точність відтворення заданої величини зусилля; точність відтворення половини максимального стрибка в довжину. Дані

порівняльного аналізу точності відтворення заданої величини зусилля, а саме показники максимальної сили і показники половини від максимальної сили скорочення м'язів кисті дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху та їх однолітками зі збереженим слухом представлені в таблиці 2. Показники здатності до диференціювання силових параметрів руху у дітей з вадами слуху значно гірші ніж у їхніх однолітків зі збереженим слухом, що підтверджується достовірною різницею показників 50-відсоткового зусилля від максимальної кистевої динамометрії.

Таблиця 2

Показники кистьової динамометрії дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху та їх однолітками зі збереженим слухом

			права кисть						ліва кисть					
			макс. сила, кг		утримання 50% від макс. сили, кг		утримання 50% від макс. сили, %		макс. сила, кг		утримання 50% від макс. сили, кг		утримання 50% від макс. сили, %	
			x	S	x	S	x	S	x	S	x	S	x	S
діти з порушенням слуху	хлопці	7 р., n=14	7,7	0,9	5,1	0,5	66*	8,3	7,8	0,89	4,7	0,50	60*	7,2
		8 р., n=12	9,4	1,	6,8	0,8	73*	9,1	9,2	1,00	6,3	0,78	68*	7,4
		9 р., n=16	12,3	1,4	7,3	0,7	59*	7,4	11,9	1,29	6,8	0,73	56*	6,7
		10 р., n=21	13,4	1,4	8,1	1,0	61*	7,6	13,1	1,31	7,5	0,95	56*	6,8
	дівчата	7 р., n=16	7,6	0,9	4,1	0,2	54*	3,9	7,2	0,91	5,0	0,23	78*	3,2
		8 р., n=15	8,5	0,9	4,6	0,4	54*	4,7	8,1	0,89	5,3	0,38	69*	9,0
		9 р., n=14	10,1	0,9	6,2	0,3	62*	4,0	9,7	1,06	6,0	0,33	58*	5,7
		10 р., n=16	11,7	1,2	7,5	0,1	67*	1,1	10,8	7,14	1,4	0,17	72*	2,1
діти зі збереженим слухом	хлопці	7 р., n=14	9,2	1,2	4,3	0,6	46,9	6,3	9,4	1,1	3,9	0,6	41,7	8,7
		8 р., n=12	11,3	1,3	4,6	1,0	41,8	6,0	11,0	1,2	5,0	0,9	44,7	9,0
		9 р., n=16	14,8	1,7	6,2	0,9	42,8	9,0	14,3	1,6	6,3	0,9	43,7	8,1
		10 р., n=14	16,1	1,7	7,4	1,2	46,9	9,2	15,7	1,6	7,1	1,1	44,7	8,2
	дівчата	7 р., n=16	9,1	1,2	4,2	0,3	46,9	4,8	8,6	1,1	4,1	0,3	47,7	3,9
		8 р., n=15	10,2	1,2	5,3	0,5	53,0	5,7	9,7	1,1	4,4	0,5	44,7	5,2
		9 р., n=14	12,1	1,2	5,6	0,4	46,9	4,8	11,6	1,3	5,0	0,4	42,7	6,9
		10 р., n=16	14,0	1,5	5,6	0,2	40,8	1,4	13,0	1,4	5,1	0,2	38,9	2,6

примітка: * – відмінності достовірні (p=0,05)

Показники спроби відтворення 50% зусилля від максимальної сили кисті у дітей молодшого шкільного віку з порушенням слуху заходяться в діапазоні від 54% до 78%, а в їхніх однолітків зі збереженим слухом даний показник складає від 40% до 53%. Таким чином нами виявлено наступну тенденцію: більшість дітей зі збереженим слухом молодшого шкільного віку в спробі відтворити зусилля 50% від максимального показують значення менше ніж потрібно в той час, як діти з порушеннями слуху показують значення більше ніж те, яке потрібно відтворити

Разом з тим показники максимальної сили м'язів згиначів кисті не мають достовірних відмінностей хоча показники дітей з вадами слуху є дещо нижчими ніж у їх однолітків зі збереженим слухом. Дані порівняльного аналізу точності відтворення показників половини максимального стрибка в довжину з місця дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху та їх однолітків зі збереженим слухом представлені в таблиці 3.

Таблиця 3

Показники стрибків у довжину з місця дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху та їх однолітків зі збереженим слухом

			максимальне значення стрибка в довжину, м		половинне значення стрибка в довжину, %		половинне значення стрибка в довжину, м	
			x	S	x	S	x	S
діти з порушенням слуху	хлопці	7 років, n=14	122,1	13,1	60*	6,4	73,3	8,4
		8 років, n=12	126,6	12,9	56,5*	5,2	71,6	7,3
		9 років, n=16	129,2	13,4	53,5*	5,1	69,7	7,1
		10 років, n=21	131,0	13,2	53*	4,9	69,1	7,3
	дівчата	7 років, n=16	119,6	11,8	54*	5,8	64,6	6,2
		8 років, n=15	121,7	12,9	57,5*	5,9	70,0	7,3
		9 років, n=14	125,3	12,8	54*	4,7	67,2	6,3
		10 років, n=16	126,2	13,1	55*	4,8	69,6	6,8
діти зі збереженим слухом	хлопці	7 років, n=14	125,8	13,5	50,5	5,9	62,0	6,6
		8 років, n=12	130,4	13,3	49	5,1	62,8	5,7
		9 років, n=16	133,1	13,8	48	5,0	62,4	6,4
		10 років, n=14	138,9	13,6	48,5	5,1	63,7	6,2
	дівчата	7 років, n=16	123,2	12,2	45	4,3	53,6	5,5
		8 років, n=15	130,2	13,8	48	5,1	60,8	6,2
		9 років, n=14	129,1	13,2	46	4,4	58,7	5,6
		10 років, n=16	135,6	14,3	47	4,1	65,7	5,5

примітка: * – відмінності достовірні (p=0,05)

Результати спроб відтворити 50-відсоткове значення довжини від максимального значення стрибка в довжину з місця у дітей молодшого шкільного віку з порушеннями слуху гірші ніж у їх однолітків зі збереженим слухом. Відмінності є достовірними у всіх досліджуваних вікових групах на рівні p>0,05. Разом з тим максимальні показники стрибка в довжину не мають достовірних

відмінностей хоча показники дітей з вадами слуху є дещо нижчими ніж у їх однолітків зі збереженим слухом. В обох досліджуваних групах показники максимального значення стрибка в довжину підвищуються зі збільшенням віку дітей і в хлопців більші ніж у дівчат. В той час, як спроба відтворити 50-відсоткове значення довжини від максимального значення стрибка в довжину мають не настільки виражену динаміку вікових змін, як у дітей з вадами слуху так і у їх однолітків зі збереженим слухом.

Показники здатності до диференціювання силових та просторових параметрів руху у дітей з вадами слуху значно гірші ніж у їхніх однолітків зі збереженим слухом, що підтверджується достовірною різницею показників 50-відсоткового зусилля від максимальної кісткової динамометрії та 50-відсоткової довжини від максимального значення стрибка в довжину. Відмінності є достовірними у всіх досліджуваних вікових групах на рівні $p > 0,05$. Разом з тим максимальні показники даних тестів не мають достовірних відмінностей хоча показники дітей з вадами слуху є дещо гіршими ніж у їх однолітків зі збереженим слухом. Також, слід відмітити, що при спробах відтворення 50% силових та просторових параметрів руху у дітей з вадами слуху отримані показники вищі за 50-відсоткове значення, а у дітей зі збереженим слухом в основному нижчі ніж 50%. Тобто діти з вадами слуху мають порушення в моторній сфері. Отримані нами результати узгоджуються з даними інших авторів, які також вказують на порушення кінестетичної здатності у дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху (Губарева Н.В. [5], Ляхова І.М.[9] та ін.).

ВИСНОВКИ. Показники точності відтворення заданої величини зусилля, а саме показники максимальної сили і показники половини від максимальної сили скорочення м'язів кисті дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху значно гірші ніж у їхніх однолітків зі збереженим слухом. Показники точності відтворення половини максимального стрибка в довжину з місця дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху гірші ніж у їх однолітків зі збереженим слухом.

Робота з розвитку і корекції кінестетичної здібності повинна стати невід'ємною частиною системи корекційно-педагогічного впливу на загальний психофізичний розвиток дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху. Корекційно-розвиваючі заняття необхідно проводити, не тільки при явних порушеннях у моторній сфері, але й у випадках незначних, малопомітних особливостей у розвитку дитини. А також у профілактичних цілях для попередження відхилень у розвитку координаційних здібностей, що, у свою чергу, буде впливати на загальний розвиток дітей молодшого шкільного віку з вадами слуху. Наша робота дозволяє зробити висновки про актуальність проведення подальших наукових досліджень щодо впливу засобів фізичного виховання на корекцію та розвиток кінестетичної здатності дітей молодшого шкільного віку з порушенням слуху.

ЛІТЕРАТУРА

1. Afanas'eva O.S. Fizichna rehabilitaciya slabkochuyuchih ditej sered'nogo shkil'nogo viku z porushennyami postavi: avtoref. dis. ... kand. fiz. vih. i sportu: spec. 24.00.03. / O.S. Afanas'eva – Kiiv, 2014. – 20 s.
2. Bajkina N. Osoblivosti funkcional'nogo stanu analizatoriv, yaki berut' uchast' u ruhovij diyal'nosti na zanyattiah ozdorovchim turizmom / N. Bajkina, P. Piptyuk, O. Poddueva // Fizichne vihovannya, sport i kul'tura zdorov'ya u suchasnomu suspil'stvi: zbirnik naukovih prac'. – 2012. – № 3 (19), S. 126-130.
3. Begidova T.P. Osnovy adaptivnoj fizicheskij kul'tury: Uchebn. posobie. – M.: Fizkul'tura i Sport, 2007. – 192 s.
4. Vipasnyak I. P. Social'na integraciya gluhih ditej na osnovi ruhovoї aktivnosti : avtoref. dis. ... kand. nauk z fiz. vih. i sportu: spec. 24.00.02. / I. P. Vipasnyak. – L'viv, 2007. – 19 s.
5. Gubareva N.V. Differencirovannyj podhod v processe korrekcii i razvitiya koordinacionnyh sposobnostej u shkol'nikov s razlichnoj stepen'ju narusheniya sluha: avtoref. diss. ... kand. ped. nauk: spec. 13.00.04 / N.V. Gubareva. – Omsk, 2009. – 26 s.
6. Kirgizov A. P. Razrabotka i realizaciya ozdorovitel'no-korrekcionnogo processa po fizicheskomu vospitaniyu u gluhih detej: avtoref. diss. kand. ped. nauk: 13.00.04 / Artyom Pavlovich Kirgizov. – GOU VPO Zabajkal'skogo gos. gumanitarno-ped. un-ta im. N. G. Chernyshevskogo. – Ulan-Udeh – 2011. – 23s.
7. Kogut I.O. Social'no-gumanistichni zasadi rozvitku adaptivnoї fizichnoї kul'turi v Ukraїni (na materialih adaptivnogo sportu): avtoref. dis. ... d-ra z fiz. vih. i sportu: spec. 24.00.02. / I.O. Kogut. – Kiiv, 2016 – 44 s.
8. Lyah V.I. Koordinacionno-dvigatel'noe sovershenstvovanie v fizicheskom vospitanii i sporte //Teoriya i praktika fizicheskij kul'tury.-1995.-№11.-S.16-23.
9. Lyahova I.M. Teoretiko-metodichni osnovi korrekcii ruhovoї sferi ditej zi znizhenim sluhom zasobami fizichnogo vihovannya: avtoref. dis. ... d-ra ped. nauk: spec. 13.00.03. / I.M. Lyahova – Kiiv, 2006 – 41 s.
10. Shapkova L. V. Chastnye metodiki adaptivnoj fizicheskij kul'tury: Uchebnoe posobie / Pod red. L. V. Shapkovoj. – M.: Sovetskij sport, 2004. – 464 s.

Дьоміна А.А.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

РЕЛИГІЯ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ УМОВ ВИНИКНЕННЯ ЖІНОЧОГО СПОРТУ В КРАЇНАХ ПІВНІЧНОЇ АФРИКИ ТА БЛИЗЬКОГО СХОДУ

У статті показано ряд актуальних проблем, які вивчаються фахівцями всього світу. Разом з тим, однією з важливих проблем жіночого спорту, що визначив особливості його розвитку, на наш погляд, є вплив громадської думки і соціальний статус жінки в різних регіонах і країнах світу. На сьогоднішній день, роль жінок регіону у розвитку міжнародного спортивного руху зростає з кожним роком. Представництво жінок на всіх рівнях управління сфери фізичного виховання і спорту в країнах Північної Африки та Близького Сходу дає додатковий стимул до процесу розвитку жіночого спорту в регіоні.

Ключові слова: жіночий спорт, Північна Африка, Близький схід, міжнародне спортивне рух.

Дьоміна А.А. Религия как фактор формирования социокультурных условий возникновения женского спорта в странах северной Африки и Ближнего востока. В статье рассмотрено ряд актуальных проблем, которые изучаются